

“ทำไม้”

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8464/2563 (ประชุมใหญ่)

มาตรา 4 (5) “ทำไม้”
หมายความว่า ตัด ฟืน ก้อน
ลัด เลื่อย ฝา ฉาก ท่อน ขูด
ชักลากไม้ในป่า หรือนำไม้ออกจาก
ป่าด้วยประการใด ๆ

พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484

มาตรา 4(9) “ชักลาก”
หมายความว่า การนำไม้หรือ
ของป่าจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง
ด้วยกำลังแรงงาน

แม้ พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ. 2484 มาตรา 4 (5) และพ.ร.บ.ป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. 2507 มาตรา 4 ให้นิยามความหมายของคำว่า “ทำไม้” ว่า นอกจากจะหมายความถึง ตัด ฟืน โคน แล้วยังรวมถึงการชักลากไม้ในป่าหรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใดๆ ก็ตาม แต่โจทก์บรรยายฟ้อง เพียงว่า “จำเลยทั้งสองกับพวก ... ร่วมกันทำไม้พะยุง โดยจำเลยทั้งสองร่วมกันตัด ฟืน โคน ออกจาก ต้นและเลื่อยออกเป็นแผ่น...” โดยไม่ได้บรรยายฟ้องถึงการชักลากหรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการ ใดๆ มาด้วย เมื่อข้อเท็จจริงที่ปรากฏในทางพิจารณารับฟังได้แต่เพียงว่าจำเลยทั้งสองชักลากไม้ด้วยความประสงค์ที่จะนำไม้พะยุงแปรรูปของกลางออกจากป่าที่เกิดเหตุเท่านั้น จึงแตกต่างกับข้อเท็จจริง ที่กล่าวในฟ้อง ย่อมไม่อาจนำมารับฟังลงโทษจำเลยทั้งสองในความผิดฐานร่วมกันทำไม้หวงห้าม โดยไม่ได้รับอนุญาตด้วยการชักลากไม้ออกจากป่าหรือนำไม้ออกจากป่าด้วยประการใดๆ และ ฐานร่วมกันทำไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติได้ ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคหนึ่ง